

Nowe rozwiązania w zakresie taryfowania jednostek kogeneracyjnych

oraz

kierunki rozwoju odnawialnych źródeł energii.

- Ustawa – Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r.
- Zmiana ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 r. Nr 21, poz. 104)
- Ustawa weszła w życie z dniem 11 marca 2010 r.
- art. 1 pkt 8 (dotyczy zmian art. 9a) art. 1 pkt 37 (dotyczy wprowadzenia nowego art. 49 a) – wszedł w życie z dniem 9 sierpnia 2010 r.
- zaś oraz art. 1 pkt. 18 (**dotyczący wprowadzenia nowych art. 9o – 9s – „biogaz rolniczy”**), wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Art. 28 ust. 5

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, **po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla ciepła** oraz szczegółowe zasady rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania ciepła, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skróśnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.

Art. 28 ust. 6. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, powinno określać w szczególności:

- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
- 2) szczegółowe zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
- 3) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
- 4) **uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek dla ciepła wytwarzanego w jednostkach kogeneracji z zastosowaniem wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 47 ust. 2f;**
- 5) **sposób ustalania wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w pkt 4;**
- 6) sposób uwzględniania w taryfach kosztów zakupu ciepła, o którym mowa w art. 9a ust. 7;
- 7) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków wykonywanej działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne;
- 8) sposób prowadzenia rozliczeń, z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi;
- 9) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych nośnika ciepła i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 10) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór ciepła.

- Art. 47. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy z własnej inicjatywy lub na żądanie Prezesa URE.
- *2f. Planowane przychody ze sprzedaży ciepła przyjmowane do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła dla jednostek kogeneracji, oblicza się przy zastosowaniu wskaźnika referencyjnego ustalanego przez Prezesa URE zgodnie z metodologią określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 5 i 6 i średnich cen sprzedaży ciepła, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c.*
- *2g. W terminie do dnia 31 marca każdego roku Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE wysokość wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w ust. 2f.*

- 3. **ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI** z dnia 2010 r.
w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło

- **§ 13. 1.** Dla źródeł ciepła, w których ciepło wytwarzane jest w jednostkach kogeneracji, przedsiębiorstwo energetyczne **może stosować uproszczony** sposób kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła z tych źródeł na podstawie uzasadnionych planowanych przychodów ze sprzedaży ciepła obliczanych według wzoru:
$$P_c = Q_s \times C_c$$

- **(§ 13 ust.1 cd)**

- gdzie poszczególne symbole oznaczają:
 - P_c - planowane przychody ze sprzedaży ciepła dla roku stosowania taryfy [w zł];
 - Q_s - planowaną wielkość ciepła wprowadzonego do sieci ciepłowniczej lub sprzedanego bezpośrednio odbiorcom dla roku stosowania taryfy dla danego źródła ciepła [w GJ];
 - C_c - cenę ciepła przyjętą przez przedsiębiorstwo energetyczne dla roku stosowania taryfy, nie wyższą od ceny referencyjnej, o której mowa w ust. 2 [w zł/GJ].

- **(§ 13 ust. 2)**
- 2. Cenę referencyjną, oznaczoną symbolem „Cr”, oblicza się według wzoru:
$$C_r = C_{CSn} \times X_c$$
- gdzie poszczególne symbole oznaczają:
- Cr - cenę referencyjną obliczaną dla danej jednostki kogeneracji w zależności od rodzaju zużywanego w niej paliwa, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c ustawy [w zł/GJ];
- C_{CSn} - obowiązującą średnią cenę sprzedaży ciepła, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c ustawy, wytworzonego w jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji, w których zużywane jest tego samego rodzaju paliwo, jak w danej jednostce kogeneracji [w zł/GJ];
- X_c - obowiązujący wskaźnik referencyjny, o którym mowa w art. 47 ust. 2f ustawy, ustalany dla poszczególnych rodzajów paliw o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c ustawy, według metodologii określonej w ust. 4.

(13 ust. 5)

5. **Wskaźnik wzrostu przychodów** ze sprzedaży ciepła dla źródła ciepła, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne stosuje uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek opłat, o którym mowa w ust. 1, obliczanych na podstawie planowanych cen lub stawek opłat i planowanych na dany rok stosowania taryfy wielkości sprzedaży ciepła, mocy zamówionej, nośnika ciepła i innych produktów zawartych w kalkulacji tych cen i stawek opłat dla tego źródła ciepła, nie może być wyższy w porównaniu z wielkością przychodów ze sprzedaży ciepła obliczanych dla tego źródła ciepła na podstawie dotychczas stosowanych cen i stawek opłat wynikających z taryfy oraz planowanych, na dany rok stosowania taryfy, wielkości sprzedaży ciepła, mocy zamówionej, nośnika ciepła oraz innych produktów zawartych w kalkulacji cen i stawek opłat dla tego źródła ciepła, o więcej niż:

- 1) **RPI + 2** - jeśli taryfa jest wprowadzana do stosowania przed dniem 31 marca 2011 r.;
- 2) – wzrost ceny sprzedaży ciepła tego samego rodzaju **+ 2** - jeśli taryfa jest wprowadzana do stosowania w okresie od dnia 31 marca 2011 r. do dnia 31 marca 2013 r. lub po dniu 31 marca 2014 r. [w %];
- 3) – jw.. **+koszt zakupu CO₂ + 2** - jeśli taryfa jest wprowadzana do stosowania w okresie od dnia 31 marca 2013 r. do dnia 31 marca 2014 r. [w %]

- **Średnie ceny uzyskane w 2009 r. informacja Prezesa URE**
- **Informacja Nr 4/2010**
- - średnie ceny sprzedaży ciepła w jednostkach **niebędących** jednostkami kogeneracyjnymi :
 - a) opalanych paliwami węglowymi – 33,83 zł/GJ,
 - b) opalanych paliwami gazowymi – 59,21 zł/GJ,
 - c) opalanych olejem opałowym - 75,93 zł/GJ
 - d) w źródłach odnawialnych - 34,90 zł/GJ

- **Średnie ceny uzyskane w 2009 r. informacja Prezesa URE**
- **Informacja Nr 4/2010**
- - średnia **cena sprzedaży energii elektrycznej** wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji :
 - a) opalanej paliwami gazowymi lub o mocy poniżej 1 MW – 191,03 zł/MWh,
 - b) opalanej metanem lub gazem z przetwarzania biomasy – 149,65 zł/MWh,
 - c) innej niż a) i b) - 199,89 zł/MWh.
- średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym osiągnęła poziom **197,21 zł/MWh.**

- **1 ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI** z dnia 2010 r. **w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło.**

- **§ 14. 1.** Planowany uzasadniony przychód ze sprzedaży ciepła, stanowiący podstawę kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła przedsiębiorstw energetycznych wytwarzających ciepło w jednostkach kogeneracji, które nie stosują uproszczonego sposobu kalkulacji cen i stawek opłat, o którym mowa w § 13 ust. 1, oblicza się jako różnicę między planowanymi łącznymi uzasadnionymi przychodami z wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przetwarzania oraz magazynowania ciepła oraz wytwarzania energii elektrycznej w danym źródle, a planowanym przychodem ze sprzedaży energii elektrycznej według wzoru:

- 1 ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI z dnia 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło.

- § 14. 1. c.d.

- $$P_c = P_{ec} - (E_s \times C_e) - PMC - PMZ$$

- gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- P_c - planowane przychody ze sprzedaży ciepła dla pierwszego roku stosowania taryfy [w zł];
- P_{ec} - planowane łączne uzasadnione przychody ze sprzedaży ciepła i energii elektrycznej dla pierwszego roku stosowania taryfy, stanowiące sumę planowanych łącznych kosztów wytwarzania ciepła i energii elektrycznej oraz zwrotu z kapitału zaangażowanego w wykonywanie działalności gospodarczej związanej z wytwarzaniem ciepła i energii elektrycznej [w zł];
- E_s - planowaną wielkość sprzedaży energii elektrycznej dla pierwszego roku stosowania taryfy [w MWh];
- C_e - cenę energii elektrycznej ustaloną w taryfie dla danego źródła, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 ustawy, lub cenę planowaną do uzyskania w warunkach konkurencji, o których mowa w art. 49 ustawy, dla pierwszego roku stosowania taryfy [w zł/MWh];
- PMC - przychody ze sprzedaży praw majątkowych ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy;
- PMZ - przychody ze sprzedaży praw majątkowych ze świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy, w ilości wykazanej w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy.:

oraz

**kierunki rozwoju odnawialnych źródeł
energii.**

KRAJOWY PLAN DZIAŁANIA W ZAKRESIE ENERGII ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH

(projekt z dnia 21.05. 2010 r. na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki)

Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, zwany dalej Krajowym planem ..., jest realizacją zobowiązania wynikającego z art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE. Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych został przygotowany na podstawie schematu przygotowanego przez Komisję Europejską (decyzja Komisji 2009/548/WE z dnia 30 czerwca 2009 r. ustanawiająca schemat krajowych planów działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych na mocy dyrektywy 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady).

KRAJOWY PLAN DZIAŁANIA W ZAKRESIE ENERGII ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH **cd.**

Regulacje prawne w Polsce wspierające realizację polityki państwa w zakresie promocji wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych:

1. Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. *o podatku akcyzowym* (Dz.U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11).
4. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. *w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii wytworzonych w odnawialnym źródle energii* (Dz. U. Nr 156 poz. 969, z późn. zm.).
5. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. *w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego* (Dz. U. Nr 93 poz. 623 z późn. zm.).
6. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2007 r. *w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną* (Dz. U. Nr 128 poz. 895 z późn. zm.).
7. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 3 lutego 2009 r. *w sprawie udzielania pomocy publicznej w zakresie budowy lub rozbudowy jednostek wytwarzających energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii* (Dz.U. Nr 21 poz. 112).
8. *Polityka energetyczna Państwa do roku 2030*

KRAJOWY PLAN DZIAŁANIA W ZAKRESIE ENERGII ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH **cd.**

Przegląd wszystkich polityk i środków w zakresie promocji wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych

Określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. *Prawo energetyczne* (Dz. U. 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.) **wsparcie dla koncesjonowanych wytwórców energii z OZE obejmuje:**

- obowiązek zakupu świadectw pochodzenia przez przedsiębiorstwa energetyczne dla energii elektrycznej wytwarzanej z OZE i kogeneracji, nałożony na sprzedawców energii do odbiorców końcowych,
- obowiązek zakupu energii produkowanej z OZE nałożony na sprzedawców z urzędu,
- obowiązek operatorów sieci elektroenergetycznych polegający na priorytetowym udostępnianiu sieci dla energii z OZE i z kogeneracji,
- obniżenie o połowę opłaty za przyłączenie do sieci, ustalonej na podstawie rzeczywistych kosztów poniesionych na realizację przyłączenia, dla odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy do 1 MW,
- specjalne zasady bilansowania handlowego dla farm wiatrowych;

W odróżnieniu od pozostałych uczestników bilansowania handlowego (wytwórców i odbiorców końcowych) farmy wiatrowe mogą zgłaszać do operatora systemu przesyłowego programy produkcji swojej energii na godzinę przed godziną rozpoczęcia produkcji. Pozostałych uczestników obowiązuje dwugodzinny okres wyprzedzenia dla energii produkowanej lub pobieranej z sieci.

Dodatkowo, ustawa o podatku akcyzowym z dnia 6 grudnia 2008 r. przewiduje zwolnienie energii wyprodukowanej ze źródeł odnawialnych z podatku akcyzowego, przy jej sprzedaży odbiorcom końcowym.

- KRAJOWY PLAN DZIAŁANIA W ZAKRESIE ENERGII ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH cd.
- Wyjaśnienia zawarte Krajowym planie jw.
- Czy istnieją specjalne procedury, na przykład procedura zwykłego zgłoszenia, w odniesieniu do małych, zdecentralizowanych instalacji (takich jak panele słoneczne na budynkach bądź kotły na biomasę w budynkach)? Jeśli tak, podjęcia jakich kroków wymaga procedura?
 -
- *Ustawa Prawo budowlane przewiduje tylko jedną uproszczoną i specjalną procedurę w odniesieniu do małych instalacji wykorzystujących technologię energii odnawialnej.*
- *Zgodnie z art. 29 ust. 2 pkt. 16) i w związku z art. 30 ust. 1 ustawy Prawo budowlane montaż wolno stojących kolektorów słonecznych nie wymaga ani uzyskania pozwolenia na budowę ani dokonania zgłoszenia do właściwego organu.*

- KRAJOWY PLAN DZIAŁANIA W ZAKRESIE ENERGII ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH cd.
- Wyjaśnienia zawarte Krajowym planie jw.
- Obowiązek stosowania świadectw energetycznych wprowadziła ustawa z dnia 19 września 2007 r. *o zmianie Ustawy Prawo budowlane*, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.
- Określa ona obowiązek posiadania świadectwa energetycznego dla:
 - każdego budynku oddawanego do użytkowania lub zbywanego – świadectwo charakterystyki energetycznej (kWh/m²/rok) ważne 10 lat,
 - lokalu mieszkalnego zbywanego,
 - budynków ze wspólną instalacją grzewczą.

KRAJOWY PLAN DZIAŁANIA W ZAKRESIE ENERGII ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH cd.

Wyjaśnienia zawarte w Krajowym planie jw.

Podstawowym aktem prawnym, który ustanowiony został w celu zwiększenia udziału energii z OZE w budownictwie jest **ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów** (Dz.U. z 2008 r. Nr 223, poz. 1459). Ustawa ta ma na celu promowanie i finansowanie przedsięwzięć termomodernizacyjnych i remontowych. Zgodnie z art. 2 ust. 2 pkt. d) ustawy, pod pojęciem przedsięwzięcia termomodernizacyjnego rozumie się również przedsięwzięcia mające na celu całkowitą lub częściową zamianę źródeł energii na źródła odnawialne lub zastosowanie wysokosprawnej kogeneracji.

Do zagadnienia zwiększania udziału energii ze źródeł odnawialnych w budownictwie odnoszą się zatem również akty wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ustawy o *wspieraniu termomodernizacji i remontów*, a mianowicie:

- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 17 marca 2009 r. *w sprawie szczegółowego sposobu weryfikacji audytu energetycznego i części audytu remontowego oraz szczegółowych warunków, jakie powinny spełniać podmioty, którym Bank Gospodarstwa Krajowego może zlecać wykonanie weryfikacji audytów* (Dz.U. z 2009 r. Nr 43, poz. 347),
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 17 marca 2009 r. *w sprawie szczegółowego zakresu i form audytu energetycznego oraz części audytu remontowego, wzorów kart audytów, a także algorytmu oceny opłacalności przedsięwzięcia termomodernizacyjnego* (Dz.U. z 2009 r. Nr 43, poz. 346).

KRAJOWY PLAN DZIAŁANIA W ZAKRESIE ENERGII ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH CO₂. Wyjaśnienia zawarte Krajowym planie jw.

4.2.5 Certyfikacja instalatorów (art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE)

Odniesienie do (ewentualnie) obowiązujących przepisów krajowych lub regionalnych dotyczących systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE.

W polskim systemie prawnym nie występuje odrębna procedura certyfikowania instalatorów małych kotłów i pieców na biomasę, systemów fotowoltaicznych i systemów ciepła słonecznego, płytkich systemów geotermalnych oraz pomp ciepła, zgodna z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE. Za równoważny system kwalifikowania uznać można jednak procedurę ustanowioną w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci (Dz. U. z 2003 r. Nr 89, poz. 828).

Przedmiotowe rozporządzenie wydane zostało na podstawie dyspozycji zawartej w art. 54 ustawy Prawo energetyczne, który nakłada na osoby zajmujące się eksploatacją sieci oraz urządzeń i instalacji określonych w przepisach wykonawczych, obowiązek posiadania kwalifikacji potwierdzonych świadectwem wydanym przez komisje kwalifikacyjne. Pod pojęciem eksploatacji w rozporządzeniu rozumie się nie tylko obsługę, konserwację i remont urządzeń, lecz również montaż czyli instalację.

KRAJOWY PLAN DZIAŁANIA W ZAKRESIE ENERGII ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH CD.

Wyjaśnienia zawarte Krajowym planie jw.

Certyfikacja instalatorów (art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE)

Odniesienie do (ewentualnie) obowiązujących przepisów krajowych lub regionalnych dotyczących systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE.

Jedną z możliwych do zastosowania metod wprowadzenia do systemu prawnego odrębnego systemu certyfikacji i kwalifikowania, przeznaczonego wyłącznie dla instalatorów małych kotłów i pieców na biomasę, systemów fotowoltaicznych i systemów ciepła słonecznego, płytkich systemów geotermalnych oraz pomp ciepła, jest znowelizowanie w odpowiednim zakresie art. 54 ustawy *Prawo energetyczne* oraz zmiana rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci. Odpowiednim kształtem ram prawnych dla systemu przyznawania kwalifikacji zawodowych określonych w art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE jest także ustanowienie odrębnej delegacji ustawowej do wydania aktu wykonawczego w przedmiocie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się instalowaniem małych kotłów i pieców na biomasę, systemów fotowoltaicznych i systemów ciepła słonecznego, płytkich systemów geotermalnych oraz pomp ciepła.

DEPARTAMENT PRZEDSIĘBIORSTW ENERGETYCZNYCH

PAKIET INFORMACYJNY (OZE)

DLA PRZEDSIĘBIORSTW ZAMIERZAJĄCYCH PROWADZIĆ DZIAŁALNOŚĆ
GOSPODARCZĄ POLEGAJĄCĄ NA WYTWARZANIU ENERGII ELEKTRYCZNEJ

W ODNAWIALNYCH ŹRÓDŁACH ENERGII (**OZE**)

WARSZAWA, luty 2010 r.

PAKIET INFORMACYJNY (CHP)

DLA PRZEDSIĘBIORSTW ZAMIERZAJĄCYCH PROWADZIĆ DZIAŁALNOŚĆ
GOSPODARCZĄ POLEGAJĄCĄ NA WYTWARZANIU ENERGII ELEKTRYCZNEJ

W KOGENERACJI (**CHP**)

WARSZAWA, luty 2010 r.

Wykaz dokumentów jakie należy załączyć do wniosku o udzielenie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii (dokumenty niezbędne do uzyskania promesy koncesji oznaczono literą „ P ”)

I. Dokumenty wskazujące, że Przedsiębiorca spełnia warunki organizacyjne zapewniające prawidłowe wykonywanie działalności objętej koncesją (promesą koncesji)

- 1) aktualne zaświadczenie o **wpisie do ewidencji działalności gospodarczej** lub wyciąg z **rejestr przedsiębiorców**, uzyskane nie wcześniej niż **3 miesiące** przed przedłożeniem organowi koncesyjnemu (K lub O)*; (P)
- 2) zaświadczenie o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej **NIP** (K lub O)*; (P)
- 3) w przypadku spółek osobowych - umowa spółki (K)*; (P)
- 4) aktualna informacja z **Krajowego Rejestru Karnego** o niekaralności przedsiębiorcy (w przypadku spółek prawa handlowego **członków zarządu spółki**, a w przypadku spółek osobowych – **wszystkich wspólników**) oraz aktualna informacja z Krajowego Rejestru Karnego o **niekaralności przedsiębiorstwa**; uzyskane nie wcześniej niż **3 miesiące** przed przedłożeniem organowi koncesyjnemu (O)*; (P)
- 5) oświadczenie przedsiębiorcy, że nie zgłoszono w stosunku do niego wniosku o ogłoszenie **upadłości** oraz że nie znajduje się w stanie **likwidacji** (O)*; (P)
- 6) oświadczenie przedsiębiorcy, że wszystkie **osoby zatrudnione przy eksploatacji** sieci, instalacji i urządzeń elektroenergetycznych posiadają świadectwa kwalifikacyjne wymagane na podstawie przepisów ustawy - Prawo energetyczne, uprawniające do zajmowania się eksploatacją tych sieci, instalacji i urządzeń (O)*; (P)
- 7) oświadczenie przedsiębiorcy, że nie został w ciągu ostatnich 3 lat wykreślony z rejestru działalności regulowanej z przyczyn, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (O)*; (P)
- 8) w przypadku dokonywania czynności przez pełnomocnika, pełnomocnictwo do dokonywania czynności prawnych w imieniu Wnioskodawcy (wraz z oryginałem dowodu zapłaty należnej opłaty skarbowej w wysokości 17 zł), (K lub O)*; (P)
- 9) **dowód zapłaty** należnej opłaty skarbowej za wydanie koncesji w wysokości **616 zł** (opłata nie dotyczy podmiotów określonych w dziale: „Opłaty związane z uzyskaniem koncesji (promesy koncesji)”)

II. Dokumenty wskazujące, że spełnione są **warunki techniczne** zapewniające prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej

1) dokumenty potwierdzające tytuł prawny przedsiębiorcy do obiektów i instalacji niezbędnych do prowadzenia działalności objętej koncesją (np. akt notarialny, odpis z księgi wieczystej, wypis z rejestru gruntów, umowy dzierżawy, umowy użyczenia, faktury zakupu elektrowni, (K lub O)*;

2) opis parametrów technicznych urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej z określeniem rodzaju wykorzystywanego paliwa oraz stanu technicznego tych urządzeń (K lub O)*; (P)

3) schemat oraz opis sposobu zainstalowania układu pomiarowego (oraz wag przy źródłach spalających biomasę), z którego wyniki odczytów produkcji energii będą przedkładane Prezesowi URE w celu uzyskania świadectw pochodzenia; schemat oraz opis powinny określać położenie układu pomiarowego w odniesieniu do jednostek wytwórczych, układów zasilania potrzeb własnych oraz innych odbiorów, w tym sieci operatora systemu elektroenergetycznego (K lub O)*;

4) decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, bądź decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego (albo dokument stwierdzający możliwość lokalizacji planowanej inwestycji na danym terenie – w przypadku promesy koncesji), (K lub O)*; (P)

5) decyzja udzielająca pozwolenia na budowę urządzeń, instalacji i sieci (K lub O)*;

6) dokumenty informujące o zakończeniu budowy oraz rozpoczęciu eksploatacji obiektu (w zależności od warunków określonych w pozwoleniu na budowę):

a) pozwolenie na użytkowanie (K lub O)*;

b) zawiadomienie właściwego organu nadzoru budowlanego o zakończeniu budowy (składane co najmniej 21 dni przed zamierzonym terminem przystąpienia do użytkowania). W przypadku, gdy właściwy organ nadzoru budowlanego nie wniesie sprzeciwu dotyczącego inwestycji, po 21 dniach **od dnia doręczenia** ww. zawiadomienia, należy do akt postępowania dołączyć informujące o tym oświadczeniu (K lub O)*;

7) protokół sprawdzenia technicznego, dopuszczenia i przyjęcia do eksploatacji urządzeń energetycznych wydany przez operatora systemu elektroenergetycznego, do którego sieci elektrownia została przyłączona (K lub O)*;

8) decyzja o udzieleniu pozwolenia wodnoprawnego (w przypadku elektrowni wodnych), (K lub O)*;

9) decyzja określającą warunki techniczne przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (tzw. warunki przyłączenia do sieci) lub tzw. umowę przyłączeniową (K lub O)*;

Dodatkowo w przypadku elektrowni wykorzystującej technologię spalania biomasy lub biogazu z innymi paliwami:

- tzw. "Dokumentacja uwierzytelniająca. Instalacja do produkcji oraz procedury rozliczeń energii ze źródeł odnawialnych" – 2 egzemplarze (O)*;

- opinia o przygotowanej dokumentacji (opracowana przez niezależną stronę trzecią) – 2 egzemplarze (O)*;

III. Dokumenty wskazujące posiadanie możliwości finansowych zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności objętej koncesją

1) zestawienie rocznych, planowanych przychodów i kosztów dla działalności objętej wnioskiem koncesyjnym, na okres minimum trzech lat (harmonogram finansowania inwestycji – w przypadku promesy), (O)*; (P)

2) sprawozdania finansowe z ostatnich trzech lat (rozliczenia roczne PIT dla osób fizycznych lub wspólników spółek cywilnych, bilanse oraz rachunki zysków i strat dla pozostałych podmiotów), a jeżeli przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą przez okres krótszy niż trzy lata – ww. dokumenty od dnia podjęcia działalności (K lub O)*; (P)

3) aktualne zaświadczenie z właściwego Urzędu Skarbowego stwierdzające, że przedsiębiorca nie zalega ze zobowiązaniami wobec budżetu państwa, uzyskane nie wcześniej niż 3 miesiące przed przedłożeniem organowi koncesyjnemu (K lub O)*; (P)

4) zaświadczenie z właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzające, że przedsiębiorca nie zalega z wpłatą składek na ubezpieczenia społeczne, uzyskane nie wcześniej niż 3 miesiące przed przedłożeniem organowi koncesyjnemu (K lub O)*; (P)

5) zaświadczenie z banku, w którym jest prowadzony podstawowy rachunek przedsiębiorcy, określające wielkość obrotów, zdolność płatniczą i kredytową przedsiębiorcy, zawierające informacje o udzielonych przedsiębiorcy kredytach oraz informację, czy rachunek jest wolny od tytułów egzekucyjnych, uzyskane nie wcześniej niż 3 miesiące przed przedłożeniem organowi koncesyjnemu (K lub O)*. (P)

PAKIET INFORMACYJNY (OZE) PAKIET INFORMACYJNY (CHP)

Zmiana warunków udzielonej koncesji (promesy koncesji)

Przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać organowi koncesyjnemu – Prezesowi URE wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 49 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a które stanowią warunki konieczne, które powinien spełniać Koncesjonariusz.

Zgodnie także z zapisami art. 41 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne Prezes URE może zmienić warunki wydanej koncesji na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego. **Zgłoszenia zmian danych należy dokonać w terminie 14 dni od dnia ich powstania.**

W szczególności dotyczy to zmian:

- 1) firmy przedsiębiorcy, oznaczenia jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) numeru w rejestrze przedsiębiorców lub w ewidencji oraz numeru identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) **określenia rodzaju i zakresu wykonywania działalności gospodarczej (w tym także rozszerzenia lub ograniczenia wykonywania działalności), na którą ma być lub już została udzielona koncesja.**

We wniosku o zmianę warunków koncesji (promesy koncesji) , należy podać także informacje oraz dołączyć dokumenty określone w przepisach regulujących działalność gospodarczą wymagającą uzyskania koncesji.

- **DEPARTAMENT PRZEDSIĘBIORSTW ENERGETYCZNYCH**

- **PAKIET INFORMACYJNY (OZE)**

- **PAKIET INFORMACYJNY (CHP)**

- Dodatkowo w przypadku wytwórców wytwarzających w kogeneracji wytwarzających technologię spalania biomasy lub biogazu z innymi paliwami:

- **tzw. "Dokumentacja uwierzytelniająca. Instalacja do produkcji oraz procedury rozliczeń energii ze źródeł odnawialnych" – 2 egzemplarze (O)*;**

- **opinia o przygotowanej dokumentacji (opracowana przez niezależną stronę trzecią) – 2 egzemplarze (O)*;**

- Aby **Dokumentacja uwierzytelniająca** została pozytywnie zaopiniowana jej zawartość powinna uwzględniać m.in. następujące elementy:
- określenie udziału poszczególnych jednostek wytwórczych w wytwarzaniu energii pochodzącej ze wspólnego spalania paliwa konwencjonalnego (np. węgla kamiennego, mułu węglowego itd.) z biomasą (lub biogazem) wraz z przewidywanym składem mieszanki paliwowej (udziały masowe poszczególnych paliw w ogólnym strumieniu paliwa, w tym udział paliwa odnawialnego w wejściowym strumieniu energii),
- opis procedury (procedur) mającej (-ych) na celu ustalenie, jaka ilość energii elektrycznej (lub ciepła) produkowana przez instalacje uczestniczące we współspalaniu, może być uznana za odnawialną (udział energii odnawialnej w bilansie energetycznym instalacji, uwzględnieniem potrzeb własnych instalacji, itd.),
- określenie udziału % biomasy we współspalanej mieszance z paliwem podstawowym,
- specyfikację rodzajów używanej biomasy lub mieszanek biomasowych z podaniem charakterystycznych ich parametrów (wartość opałowa, wilgotność, stopień zanieczyszczenia), wielkości dostaw rocznych (np. umowy wstępne, wieloletnie itp.),
- opis pomiaru – kierowanej bezpośrednio do procesu spalania – ilości biomasy lub mieszanki biomasy i jej wartości opałowej (wartości rzeczywiste) zgodnie z aktualnymi regulacjami prawnymi w tym zakresie,
- opis procedur pobierania próbek paliw z ciągów zasilania (liczba próbek, miejsce poboru, częstotliwość) oraz metod wyznaczania ich wartości opałowych biomasy,
- opis przeprowadzonego testu (testów) współspalania biomasy wraz z charakterystyką energetyczno – ekologiczną, w przypadku gdy takie dane nie istnieją (biomasa nie była wcześniej współspalana w danym obiekcie).

Warunki przeprowadzenia testu (m.in. parametry takie jak: udział biomasy w mieszance, moc cieplna kotła, parametry pary świeżej) powinny w jak najdokładniejszym stopniu odpowiadać warunkom docelowym, przy których będzie realizowany proces współspalania. W oparciu opracowaną charakterystykę energetyczno – ekologiczną należy dokonać oceny pracy kotłów ze współspalaniem biomasy, określić stabilność procesu oraz potencjalne ujemne oddziaływania procesów współspalania na kocioł i instalacje podawania paliwa.

Uznanie części wytworzonej na drodze współspalania energii za pochodzącą z odnawialnego źródła jest warunkowane posiadaniem przez jej wytwórcę przejrzystego i wiarygodnego systemu gwarantowania pochodzenia tej energii. Systemu, którego weryfikacja w oparciu o istniejący stan prawny, organizacyjny i techniczny wytwórcy może potwierdzić m.in. jednoznaczność metody obliczania i rozliczania udziału energii odnawialnej w całości wytworzonej energii elektrycznej oraz wiarygodność układów kontrolno-pomiarowych.

Opracowana przez producenta energii Dokumentacja uwierzytelniająca powinna zostać pozytywnie zaopiniowana przez niezależną stronę trzecią. Uzyskana opinia powinna zostać załączona do Wniosku o wydanie koncesji.

Opinia o przygotowaniu instalacji i procedur rozliczeniowych dla produkcji energii odnawialnej powinna zawierać ocenę stanu przygotowania instalacji do produkcji oraz ocenę procedury rozliczeń energii odnawialnej wytwarzanej w procesie współspalania biomasy i paliw konwencjonalnych w przedsiębiorstwie energetycznym. Powinna zawierać ocenę stanu instalacji i potwierdzić, że zapewniony został przejrzysty i wiarygodny system gwarantowania pochodzenia produkowanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

PAKIET INFORMACYJNY (CHP)

Załącznik 3. Przykłady (wybrane) sposobów oznaczania granic bilansowych

3.1. Dla jednostki kogeneracji należy określić granicę bilansową wokół procesu kogeneracji, obejmującą wszystkie urządzenia biorące udział w tym procesie i urządzenia towarzyszące służące do odzyskiwania ciepła, oraz przedstawić schemat jednostki kogeneracji. Schemat ten powinien zawierać główne elementy znajdujące się wewnątrz granicy bilansowej jednostki kogeneracji, ich wzajemne połączenia, a także miejsca wprowadzenia paliw i innych strumieni energii oraz miejsca wyprowadzenia energii elektrycznej i ciepła użytkowego (pary, gorącej wody i spalin). Przyrządy pomiarowe strumieni energii powinny być umieszczone na granicy bilansowej jednostki kogeneracji lub wyodrębnionego zespołu urządzeń wchodzących w jej skład i zaznaczone na schemacie.

3.2. W granicy bilansowej jednostki kogeneracji powinno się umieszczać tylko te urządzenia do wytwarzania ciepła użytkowego lub energii elektrycznej, które biorą udział w procesie kogeneracji. W przypadku gdy jednostka kogeneracji wyposażona jest w urządzenia, które umożliwiają oddzielne wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła użytkowego, wytwarzanie takie powinno być odliczone od całkowitej produkcji w jednostce kogeneracji, a energia chemiczna zużyta na jej wytworzenie powinna być odliczona od całkowitej ilości energii chemicznej paliw, o których mowa w pkt 6.1 Załącznika nr 1 do rozporządzenia kogeneracyjnego.

PAKIET INFORMACYJNY (CHP)

Załącznik 3. Przykłady (wybrane) sposobów oznaczania granic bilansowych (cd)

3.3. Pomocnicze turbiny parowe służące do napędu pomp lub sprężarek, dostarczających ciepło do odbiorcy lub energię wykorzystywaną do napędu urządzeń włącza się w granicę bilansową jednostki kogeneracji, a energię elektryczną lub mechaniczną wytwarzaną przez te turbiny zalicza się do energii wyprowadzonej z tej jednostki.

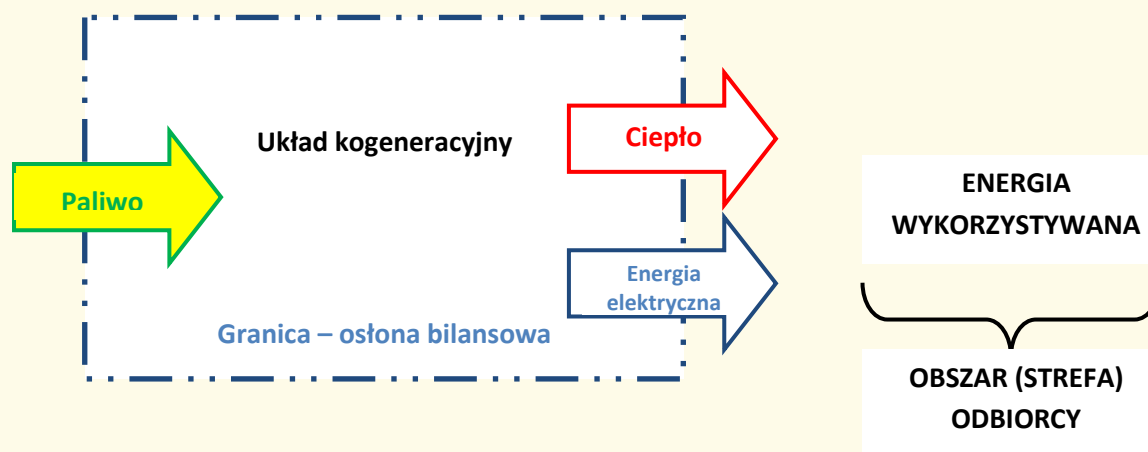
3.4. W układach gazowo-parowych połączone szeregowo urządzenia przetwarzające energię chemiczną paliw w energię elektryczną, mechaniczną lub ciepło, gdzie ciepło ze spalin turbiny gazowej jest wykorzystane do produkcji pary zasilającej turbinę parową, nie mogą być traktowane rozdzielnie, nawet jeżeli turbina parowa jest zlokalizowana w innym miejscu.

3.5. **Główne urządzenia i przyrządy pomiarowe przedstawione na schemacie jednostki kogeneracji powinny być opisane za pomocą prostych oznaczeń,** składających się przedrostka oznaczającego typ i numer urządzenia oraz zamieszczonego w nawiasie przyrostka oznaczającego podtyp urządzenia, np.: TP1 (K), TP2 (U/K), ST1 (G), ST2 (DP), M1 (FcS), M2 (TR). Oznaczenia zawiera tabela nr 1 zamieszczona w rozporządzeniu kogeneracyjnym. Do oznaczenia odbiorcy ciepła stosuje się oznaczenie OC. Strumienie doprowadzane do jednostki kogeneracji oraz wyjścia energii elektrycznej i ciepła użytkowego powinny być jednoznacznie opisane i zawierać informację o przepływającym medium, a w przypadku pary i gorącej wody także robocze ciśnienie i temperaturę.

PAKIET INFORMACYJNY (CHP)

Załącznik 3. Przykłady (wybrane) sposobów oznaczania granic bilansowych (cd)

Zakładając, że układ kogeneracyjny (skojarzony - wytwarzający ciepło i energię elektryczną) dostarcza dwa produkty: energię elektryczną jak i ciepło do odbiorców, musimy zgodnie z zapisami rozporządzenia kogeneracyjnego, w celu określenia ilości dostarczanych ww. dwóch produktów oraz energii chemicznej dostarczonej w paliwie określić umowną granicę, zwaną osłoną bilansową lub granicą (lub obszarem) układu skojarzonego lub granicą CHP (ang. *CHP Plant Boundary*) (patrz rysunek poniżej).

PRZEDMIOT I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI (WEE)

Przedmiot działalności objętej niniejszą koncesją stanowi działalność gospodarcza polegająca na wytwarzaniu energii elektrycznej w następujących źródłach:

Elektrociepłownia, zlokalizowana w,
o łącznej mocy elektrycznej osiągalnej MW. Energia elektryczna
pochodzi ze spalania paliw konwencjonalnych (węгля kamionnego, oleju
opałowego) lub ze wspólnego spalania paliw konwencjonalnych i biomasy w
.....kotłach parowych, zasilających w parę trzy turbozespoły (jedna turbina
parowa upustowo – kondensacyjna **TPU** o mocy osiągalnej MW, jedna
turbina parowa przeciwprężna **TPP** o mocy osiągalnej MW oraz jedna
turbina parowa przeciwprężna **TPP** o mocy osiągalnej MW) wytwarzające
energię elektryczną w kogeneracji.

Biomasę stanowi:

PRZEDMIOT I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI (WEE i WCC)

biomasa pochodzenia leśnego – drewno liściaste (w postaci zrębków, wiórów, ścinków, zrzyn, klocek, trocin, pyłu, peletów i brykietów), o wartości opałowej w stanie roboczym od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i zawartości wilgoci w stanie roboczym od ?? % do ?? %, drewno iglaste (w postaci zrębków, wiórów, ścinków, zrzyn, klocek, trocin, pyłu, peletów i brykietów), o wartości opałowej w stanie roboczym od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i zawartości wilgoci w stanie roboczym od ?? % do ?? %, mieszanka drewna iglastego i liściastego (w postaci zrębków, wiórów, ścinków, zrzyn, klocek, trocin, pyłu, peletów i brykietów), o wartości opałowej w stanie roboczym od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i zawartości wilgoci w stanie roboczym od ?? % do ?? %, kora o wartości opałowej w stanie roboczym od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i zawartości wilgoci w stanie roboczym od ?? % do ?? %;

PRZEDMIOT I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI (WEE i WCC)

- **biomasa z upraw energetycznych** – w postaci zrębków, brykietów, peletów oraz w postaci luźnej, o wartości opałowej w stanie roboczym od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i zawartości wilgoci w stanie roboczym od ?? % do ?? %;
- **biomasa z odpadów i pozostałości z produkcji rolnej** – w postaci zrębków, brykietów, peletów, pestek, łusek, kostek, śruty, ziarna, całych roślin, balotów oraz w postaci luźnej, o wartości opałowej w stanie roboczym od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i zawartości wilgoci w stanie roboczym od ?? % do ?? %;
- **biomasa z odpadów i pozostałości przemysłu przetwarzającego produkty rolne** – w postaci zrębków, brykietów, peletów, makuchów oraz w postaci luźnej, o wartości opałowej w stanie roboczym od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i zawartości wilgoci w stanie roboczym od ?? % do ?? %.

PRZEDMIOT I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI (WEE i WCC)

biomasa z odpadów z przemysłu przetwarzającego produkty z produkcji leśnej, spalanych w miejscu ich powstania^[1] – mieszanina drewna iglastego i liściastego (w postaci wiórów, ścinków, zrzyn, klocek, trocin, pyłu), o wartości opałowej w stanie roboczym od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i zawartości wilgoci w stanie roboczym od ?? % do ?? % oraz kora o wartości opałowej w stanie roboczym od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i zawartości wilgoci w stanie roboczym od ?? % do ?? %.

Maksymalny udział wagowy biomasy w ogólnym strumieniu paliwa wynosi ?? % (np. 10, 15, 20 %)

Biomasa nie może być wytwarzana z drewna zanieczyszczonego impregnatami i powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, oraz z drewna pochodzącego z odpadów budowlanych lub z rozbiórki.

^[1] specyfikacja biomasy i jej parametry oraz udział wagowy, ustalane są indywidualnie dla każdego wytwórcy energii, który jednocześnie jest przedsiębiorstwem przetwarzającym produkty z produkcji leśnej.

W przypadku przemysłu papierowo-celulozowego może wystąpić np.:

- **włókno pierwotne, tzw. masa łapana**, osad wydzielany poprzez sedymentację ścieków celulozowych i papierniczych w urządzeniach mechanicznej oczyszczalni ścieków, o granulacji < ?? mm, wartości opałowej od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i wilgotności do ?? %;
- **ług powarzelny** o wartości opałowej od ?? MJ/kg do ?? MJ/kg i wilgotności do ?? %.

Kto może otrzymać świadectwa pochodzenia z OZE?

Obecnie tylko wytwórcy energii elektrycznej w źródłach odnawialnych, którzy uzyskali koncesję od Prezesa URE na wytwarzanie energii elektrycznej w OZE. Zgodnie z ustawą Prawo energetyczne odnawialnym źródłem energii jest źródło wykorzystujące w procesie przetwarzania energię:

- wiatru,
- promieniowania słonecznego,
- geotermalną,
- fal, prądów i pływów morskich,
- spadku rzek
- energię pozyskiwaną z biomasy,
- energię pozyskiwaną z biogazu wysypiskowego,
- energię pozyskiwaną z biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

- **Jak otrzymać świadectwo pochodzenia i prawa majątkowe z niego wynikające?**
- Aby otrzymać świadectwa pochodzenia należy przede wszystkim uzyskać koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej w OZE i złożyć wniosek o wydanie świadectw pochodzenia do Prezesa URE.
- Wniosek składa się za pośrednictwem Operatora Systemu Dystrybucyjnego lub Przesyłowego, do którego sieci jest przyłączony producent OZE.

Jak otrzymać świadectwo pochodzenia i prawa majątkowe z niego wynikające?

Operator systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się jednostka wytwórcza potwierdza ilość energii elektrycznej wytworzonej w jednostce wytwórczej OZE.

Na podstawie potwierdzenia, producent energii elektrycznej w OZE wypełnia i przedkłada operatorowi wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia (ma na to 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia energii elektrycznej objętej wnioskiem)

Operator przekazuje Prezesowi URE wniosek wraz z potwierdzeniem ilości energii elektrycznej wytworzonej w danej jednostce wytwórczej w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania

Prezes URE wydaje świadectwo pochodzenia w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wniosku

URE przesyła świadectwo pochodzenia do producenta oraz (w postaci pliku elektronicznego) do RŚP (TGE S.A.)

Wczytanie pliku do systemu informatycznego RŚP powoduje wystawienie praw majątkowych, zapisywanych na koncie ewidencyjnym producenta i stanowiących przedmiot obrotu handlowego.

- Nowe typy ŚP generujących prawa majątkowe z OZE
- Świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego
- Zgodnie z nowymi przepisami świadectwa pochodzenia biogazu będą generować te same prawa majątkowe co świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej z OZE.
- *„Art. 9o. 1 Potwierdzeniem wytworzenia biogazu rolniczego oraz wprowadzenia go do sieci dystrybucyjnej gazowej jest świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego, zwane dalej świadectwem pochodzenia biogazu*
- *20a) biogaz rolniczy – paliwo gazowe otrzymywane z surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych lub pozostałości przemysłu rolno-spożywczego lub biomasy leśnej w procesie fermentacji metanowej”*

- **Nowe typy ŚP generujących prawa majątkowe z OZE**
- **Świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego**
- **22 września 2010 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał pierwsze świadectwo pochodzenia energii z jednostki opalanej metanem, zwane fioletowym certyfikatem.**
- Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ustalił wysokość jednostkowej opłaty zastępczej dla jednostki kogeneracji opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazem uzyskiwanym z przetwarzania biomasy obowiązującej w 2010 r. oznaczonej symbolem Ozm r. na poziomie 59,16 zł/MW, tj. 30% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.
- Ta wysokość opłaty zastępczej obowiązuje w roku 2010 oraz w 2011.

Nowe typy ŚP generujących prawa majątkowe z OZE

Świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego

Nowy rodzaj świadectwa pochodzenia z kogeneracji wprowadzony został tegoroczną, styczniową nowelizacją ustawy Prawo energetyczne. Z tego rodzaju wsparcia energii elektrycznej skorzystać mogą przedsiębiorcy wytwarzający energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazem uzyskiwanym z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji jest świadectwo pochodzenia z kogeneracji (potocznie zwane certyfikatem) wydawane przez Prezesa URE.

Inne rodzaje świadectw pochodzenia z kogeneracji - obok nowowprowadzonych certyfikatów „fioletowych” - to certyfikaty „żółte” (dla jednostek opalanych paliwami gazowymi lub o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej źródła poniżej 1 MW) i „czerwone” (dla pozostałych jednostek wytwarzających energię w wysokosprawnej kogeneracji).

Przedsiębiorcy wytwarzający energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji mogą korzystać z systemu wsparcia. Świadectwa wydawane przez Prezesa URE mogą być zbywane na Towarowej Giełdzie Energii, stanowiąc dodatkowe źródło przychodu dla podmiotów produkujących energię przyjazną środowisku

- Jak otrzymać świadectwo pochodzenia i prawa majątkowe z niego wynikające?
- Opłaty zastępcze na rok 2010:
 - **Ozg** = 128,80 [zł/MWh], tj. 82,86 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym;
 - **Ozk** = 23,32 [zł/MWh], tj. 15 % średniej ceny sprzedaży
- PMOZE 258,89 (zł/MWh)(2009r)
- **Orientacyjne ceny certyfikatów:**
 - Czerwone – 20 zł/MWh
 - Żółte – 105 zł/MWh
 - Zielone – 260 zł/MWh
 - Fioletowe – 60 zł/MWh

– Gdzie sprzedać energię elektryczną?

- *Sprzedawca energii elektrycznej do którego sieci przyłączone jest źródło odnawialne **musi kupić** od tego źródła każdą ilość energii elektrycznej wyprodukowaną przez to źródło.*
- *Producenci energii z OZE podpisują z zakładem energetycznym (spółką obrotu), do sieci którego są przyłączeni, umowę ramową (roczną, wieloletnią) na odbiór energii elektrycznej.*
- *Cena energii po jakiej zakład energetyczny (spółka obrotu) odkupuje energię elektryczną nie może być mniejsza niż średnia cena energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w ubiegłym roku – cenę tę co rok podaje Prezes URE w komunikacie.*

- **Średnie ceny uzyskane w 2009 r. informacja Prezesa URE**
- - średnia **cena sprzedaży energii elektrycznej** wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji :
 - a) opalanej paliwami gazowymi lub o mocy poniżej 1 MW – 191,03 zł/MWh,
 - b) opalanej metanem lub gazem z przetwarzania biomasy – 149,65 zł/MWh,
 - c) innej niż a) i b) - 199,89 zł/MWh.
- **średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym osiągnęła poziom 197,21 zł/MWh.**

dziękuję za uwagę

Józef Indyka

Południowo-Wschodni Oddział Terenowy z siedzibą
w Krakowie

Urząd Regulacji
Energetyki